

CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA, CAL LA IMPLICACIÓ DE TOTS I TOTES

ELS RESULTATS DE LA PRIMERA ENQUESTA DE VIOLÈNCIA MASCLISTA DE CATALUNYA FETA A 14.122 DONES I 1.501 HOMES DEMOSTRA QUE ENCARA QUEDA MOLT CAMÍ PER RECÓRRER

Coincidint amb el Dia de la Dona Treballadora presentem un extracte dels resultats de la primera enquesta específica sobre violència masclista a Catalunya, amb 14.122 dones i 1.501 homes entrevistats. Els resultats d'aquest treball posen en evidència que els casos de violència masclista que es denuncien són només la punta de l'iceberg d'un problema social molt més profund i que es produeix tant en l'àmbit privat, com en els espais públics i d'àmbit laboral.

L'enquesta constata el que molta gent intuïa: que la violència masclista a casa nostra té unes dimensions molt grans i destaca la necessitat d'un canvi cultural i de més mesures socials per lluitar contra una de les xacres més esteses del que hom creu i del que es veu.

8 DE MARÇ, NI UN PAS ENRERE

Com cada any, el 8 de març celebrem el Dia de la Dona Treballadora i, com cada any les dones i els homes tornem a sortir al carrer per reivindicar la igualtat de gènere.

Durant tot el segle passat la dona, ha hagut de lluitar en front d'un masclisme estúpid, prepotent i covard que ha anat passant de pares a fills i que ha creat una societat anormal.

Som al segle XXI i, tot i haver avançat, encara no hem assolit la normalitat. Hem de seguir treballant en la defensa dels drets de les dones.

editorial

Us presentem el primer número de la revista digital de la secretaria de la dona de la Federació de Serveis a la Ciutadania. Serà monogràfica i sortirà cada 4 mesos.

Hem decidit anomenar-la "ENGRESCADORA" perquè això és precisament el que busquem amb aquesta publicació. Volem que a banda de llegir-la us sentiu engrescats/des a treballar amb nosaltres. Volem crear una xarxa de gent activa, motivada, solidària i, compartir les inquietuds de tots i totes. Volem fer camí per aconseguir la igualtat real entre homes i dones.

Des de la FSC volem ser punta de llança per aquest valor en alça que d'una manera encara una mica lenta, però efectiva, va calant en el tarannà de les dones i els homes de CCOO. Hem pres el repte i sabem que entre tots i totes ens en sortirem, perquè ho volem i perquè tenim la capacitat i el convenciment. Convenciment que ja és hora que comencem a moure consciències, que ens comencem a preguntar per què encara no som iguals, respectant, és clar, les diferències.

Companys, nosaltres les dones de la fsc-ccoo també hi volem ser, i no tingueu por, aquí hi cap tothom. Tothom que vulgui aportar, tothom que vulgui sumar, tothom que vulgui construir.

Antònia Vives

Primera enquesta de Violència Masclista a Catalunya

QUÈ ESTÀ PASSANT A CATALUNYA RESPECTE A LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES I QUINA ÉS LA DIMENSIÓ REAL DEL PROBLEMA?

El Departament d'Interior i Relacions Institucionals, dins del Programa de seguretat contra la violència masclista, va presentar els resultats de la primera Enquesta de Violència Masclista a Catalunya.

Una de les dades més rellevants que presenta l'EVCVM és que una de cada 4 dones residents a Catalunya ha estat objecte d'alguna agressió masclista greu al llarg de la seva vida. Només al llarg de l'any 2009, la victimització per aquests mateixos fets va afectar l'1,4% de les dones residents a Catalunya d'entre 18 i 70 anys, el que suposa que més de 36.000 dones van patir agressions masclistes d'especial gravetat durant aquell any.

En aquesta radiografia, també cal destacar que més del 80% de les dones que han patit agressió masclista, no ho denuncien.

Pel que fa a l'àmbit on es produeix aquesta violència, durant l'any 2009 prop de 70.000 dones residents a Catalunya es consideren maltractades en referència a la parella o exparella i dins de l'àmbit laboral, un 4% de les dones que han treballat per compte d'altri s'han vist obligades, algun cop al llarg de la seva vida, a deixar la feina a causa d'un assetjament sexual i un 5,2% han estat objecte d'acomiadaments sexistes.

A l'espai públic, un 12,2% han patit algun tipus d'agressió sexista al carrer, de les quals el 3,2% assenyala que els fets li van produir un impacte psicològic intens. També es destaca en l'estudi que entre les dones separades o divorciades amb fills d'una exparella, el 23,9% no paguen la pensió establerta i el 16,8% paguen menys de l'establert.

Finalment, l'enquesta també fa palès l'augment del retret social cap a la violència masclista, tot i que les dones són més pessimistes que els homes pel que fa als progressos assolits. S'ha passat de prop del 6% de la població que considerava que certs comportaments, com donar una bufetada a la dona en un moment donat, impedir que disposi de diners per a les seves despeses o no deixar que parli amb persones d'altre sexe, eren comportaments acceptables, a un segment de població d'un 2%.

- ✓ **Una de cada 4 dones ha patit una agressió masclista al llarg de la seva vida**
- ✓ **Més d'un 80% de les dones que han sofert una agressió, no ho denuncien**
- ✓ **Prop de 70.000 dones residents a Catalunya es consideren maltractades al 2009**
- ✓ **Un 4% de les dones es veuen obligades a deixar la feina a causa d'un assetjament sexual**
- ✓ **Un 12,2% han patit algun tipus d'agressió sexista al carrer**

A QUI INTERESSA ATURAR LA VIOLÈNCIA MASCLISTA ?

Ens felicitem per la iniciativa de la Generalitat que el 2010 va realitzar la primera enquesta per mesurar la violència de gènere a Catalunya, Els resultats són molt significatius. Podeu tenir informació de com s'ha realitzat l'enquesta i tot el resultat a la pagina web de la Generalitat.

Però com passa en d'altres temes considerats menors, canvia el govern o canvia la conjuntura i les dones, tot i ser un 51 per cent de la població d'aquest planeta, passem a ocupar un segon terme. A ser un "problema menor".

És una burla que per part de les institucions que ens governen, un tema com la violència en contra les dones no tingui una resposta contundent i continuada per part de l'Administració.

Un dels objectius de Zapatero a l'inici d'aquesta legislatura va ser la de crear el Ministerio de Igualdad. Però, malauradament, el Govern del PSOE va decidir, dos anys després, que aquest Ministeri desapareixes.

El Govern de CIU, només arribar anuncia de manera sorprenent la supressió del programa contra la violència masclista (malgrat l'enquesta que diu que una de cada 4 dones a Catalunya a patit una agressió masclista)

Per altra banda es suprimeix la Direcció general d'Igualtat en l'ocupació.

Malauradament, en el que va d'any 2011 a tot l'estat espanyol ja portem comptabilitzades mortes 13 dones i un menor.

Queda clar doncs, que per les institucions que ens governen, això de la violència de gènere és un tema subsidiari. Sembla com si l'administració de l'estat i de la Generalitat hagin arribat a la conclusió que les polítiques d'igualtat, la llei de prevenció de noves morts i les agressions a dones i a menors siguin temes socials que donen pocs vots i que costen massa diners i per tant sigui per on hagi de passar la tisora.

Aquesta és la trista realitat.

Antònia Vives, secretària de la Dona de la FSC

QUÈ FEM A CCOO EN CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA?

CCOO vigila , denuncia i treballa per detectar i prevenir tots els casos d'assetjament sexual i d'assetjament per raó de sexe. Per això formem els nostres delegats i delegades perquè tinguin la capacitat de intervenir.

Des de la fsc-ccoo fem molt de ressò en la necessitat d'elaborar protocols per prevenir l'assetjament sexual a totes les empreses i administracions públiques.

Aprofitem per reiterar-vos que des de la secretaria de la dona estem a disposició de tothom qui necessiti assessorament en aquesta matèria, i que podeu fer-nos arribar també les vostres sol·licituds de formació al respecte.

UNA DE CADA QUATRE DONES RESIDENTS A CATALUNYA HA ESTAT OBJECTE D'UNA AGRESSIÓ MASCLISTA GREU AL LLARG DE LA VIDA

AGRESSIONS MASCLISTES D'ESPECIAL GRAVETAT SOFERTES AL LLARG DE TOTA LA VIDA

El 26,6% de les dones residents a Catalunya, entre 18 i 70 anys, han estat objecte, com a mínim d'una agressió masclista d'especial gravetat al llarg de la seva vida. S'entenen com a agressions masclistes greus: les violacions, els intents de violacions, els tocaments sexuals amb violència física o amenaces, les agressions físiques, les amenaces greus i altres agressions d'especial gravetat, particularment l'assetjament psicològic sever.

Agressions físiques sense armes.....	9,2%
Intents de violació.....	6,2%
Amenaces de mort o d'especial gravetat.....	4,2%
Tocaments sexuals amb violència.....	4,0%
Violacions.....	2,9%
Agressions amb armes, ganivets, objectes...	1,3%
Amenaces amb armes, ganivets, objectes....	0,8%
Altres maltractaments o agressions sexuals.	3,8%
Altres maltractaments psicològics.....	2,3%
TOTAL.....	26,6%

DONES OBLIGADES A DEIXAR UNA FEINA CONTRA LA SEVA VOLUNTAT

El 4% de les dones d'entre 18 i 70 anys, residents a Catalunya, que han tingut un treball s'han vist obligades algun cop al llarg de la seva vida a plegar d'una feina remunerada per evitar una situació d'assetjament sexual.

Pressions privades.....	5,4%
Pressions de la pròpia parella.....	3,9%
Assetjament sexual.....	4,0%
Acomiadament sexista.....	5,2%
TOTAL.....	18,5%

DONES QUE HAN PATIT AGRESSIONS AL CARRER QUE LES HAN AFECTAT PSICOLÒGICAMENT

Un 12,2% de les dones residents a Catalunya van patir algun tipus d'agressió sexista a la via pública l'any 2009 (comentaris molestos, acostaments indeguts, exhibicionisme...) i un 3,2% es van sentir afectades per aquesta agressió.

Comentaris verbals o gestos ofensius.....	11,3%
Acostaments excessius, fregaments.....	6,1%
Seguiments.....	3,2%
Exhibicions sexuals.....	2,4%
Amenaces que han fet por.....	1,8%
Altres.....	0,2%
TOTAL.....	12,2%

* Aquests són alguns gràfics de l'enquesta

EL RETRET SOCIAL ASSOCIAT A LA VIOLÈNCIA MASCLISTA AUGMENTA

A principi de l'any 2003, prop del 6% de la població considerava que certs comportaments, com donar una bufetada a la dona en un moment donat, impedir que disposi de diners, etc. eren comportaments acceptables. Aquest segment de la població es situa avui al voltant del 2%.

COMPORTAMENT (Valoració de 0 a 10)	2003	2004	2008	2010
Donar-li una bufetada, un cop, una empenta.....	8,2%	9,1%	9,3%	9,6%
Llançar-li un objecte en una discussió.....	8,1%	9,2%	9,1%	9,5%
Impedir que disposi de diners per les seves despeses...	6,8%	7,9%	8,6%	9,2%
Criticar o ridiculitzar el que fa.....	6,9%	7,8%	8,5%	9,1%
No deixar que parli amb persones de l'altre sexe.....	6,7%	7,8%	8,6%	9,2%
No tenir mai en compte la seva opinió.....	----	7,9%	8,6%	9,1%
Controlar on és i què fa en cada moment.....	----	----	8,4%	9,0%

UNA MÁS...

Després de la publicació d'aquest article s'han produït dos nous crims masclistes

Sólo con 37 años le han arrebatado la vida. Sólo por ser mujer la han asesinado. Un dolor sordo recorre mi alma y mi corazón.

Pero el colmo ha sido escuchar la sarta de sandeces que se han dicho. “Había interpuesto denuncia”, “El perfil de riesgo era bajo y por eso le denegaron el dispositivo de teleasistencia”, “Algo ha fallado por parte de la administración puesto que era la primera víctima que había denunciado a su agresor”, “Al agresor ya le habían condenado por agresiones anteriores, pero como no tenía antecedentes, le sustituyeron la pena de cárcel por la realización de unos cursos de igualdad”, ...

Escuchar a Rubalcaba diciendo que “algo ha fallado, porque había denuncia por medio” es repelente, vomitivo, y de una irresponsabilidad manifiesta que además desmotiva a

las mujeres a presentar denuncia puesto que las hace las únicas responsables de su propia muerte y devuelve al espacio personal un grave problema, como lo es este y que nos afecta a todas y todos como sociedad. ¿Qué pasa, que las que no denuncian no son igual de asesinadas que las que denuncian? ¿Que las que denuncian son responsabilidad directa del estado y las que no lo hacen no, a pesar de que presenten “perfil de riesgo bajo” y se les deniegue un sistema de protección? ¿Que en determinados momentos la vida de las mujeres, nuestra vida, depende de un acto administrativo como lo es una denuncia? ¿Que las administraciones pueden hacer dejación de funciones de protección de la vida de las mujeres que no han denunciado por el hecho de ser mujeres? ¿Qué las penas para los asesinos de mujeres pueden ser conmutadas por los cursos de igualdad sin hacer ningún tipo de seguimiento posterior?

(Continúa...)

... Y es que, de nuevo, la teoría, la conocemos de sobra, pero los óseos son tozudos y nos demuestran día a día que de nuevo, el androcentrismo en el que vivimos les sale por las orejas a quienes gobiernan cuando afirman lo que ha afirmado Rubalcaba “algo ha fallado porque había denuncia”... Hay que fastidiarse con el vicepresidente y ministro del interior!!!!

Y mientras, ella, ha dejado huérfana a una niña de cinco años que también lo es del asesino. ¿Qué pensará esa niña en un futuro cuando escuche las palabras de Rubalcaba?, ¿Qué sentirá cuando escuche esas palabras que encierran toda una declaración de intenciones y que “un fallo” la dejó a ella, con cinco años, sin madre?

De nuevo viene a mi mente aquello de “lo personal es político”, pero creo que sigue estando un poco alejado de la realidad y a los hechos me remito. Lo personal sigue siendo personal mientras no se interponga denuncia. Las administraciones se declaran incompetentes si no media una denuncia y a los hechos me remito con las palabras del propio

ministro del interior afirmando que “las diez mujeres muertas anteriormente no habían presentado denuncia pero que esta si y que había habido fallos”. Y, pese a haber presentado denuncia se le evaluó el riesgo y se decidió que “era bajo” y se le denegó un sistema de protección y hoy está muerta. Y pese a haber habido denuncia y condena previa a su entonces agresor y hoy asesino, se le suspendió la condena y él la mato. Así de duro y de contundente. Y todo ello con denuncia.

¿Qué pensarán el resto de víctimas que cuando deciden denunciar se han de enfrentar no sólo a sus miedos, sino también a un aparato hostil que tiene fallos que les pueden costar la vida y mientras a los maltratadores y asesinos se les suspenden las penas?

Estamos fallando como sociedad. Quienes creen que las mujeres mentimos en las denuncias tendrían que pensarse dos veces sus palabras antes de pronunciarlas, aunque sólo fuera por el respeto a todas las mujeres asesinadas a manos de unos terroristas cobardes incapaces de manejar sus propios sentimientos.

Las administraciones deberían dejar de cuestionar el nivel de riesgo y dar protección a las mujeres, de lo contrario estamos viendo lo que ocurre: Que ya son once las mujeres asesinadas y sólo estamos a dieciséis de febrero.

Nos sigue faltando CORRESPONSABILIDAD SOCIAL para intentar evitar estos asesinatos sin sentido.

No escucho ninguna voz en el Congreso de Diputadas y Diputados condenando este nuevo asesinato, tal y como ocurre en otros casos. Ninguna voz de la clase política alzando la voz más allá de la necesidad de denunciar por parte de las víctimas y, repito, en lo que llevamos de año, ya son once las mujeres asesinadas.

Y me pregunto, ¿si en lugar de mujeres hubiesen sido hombres los asesinados, el silencio institucional y político que nos inunda estos días hubiese sido el mismo? Estoy convencida que no.

Que el silencio cómplice de demasiadas personas públicas no nos confunda ni nos permita olvidar las voces de estas mujeres que han pagado caro el hecho de haber nacido mujeres, incluso en una sociedad moderna.

Teresa Mollá Castells
tmolla@teremolla.net

Reproducció de l'article publicat a “La independent el 17 de febrer de 2011

8 DE MARÇ

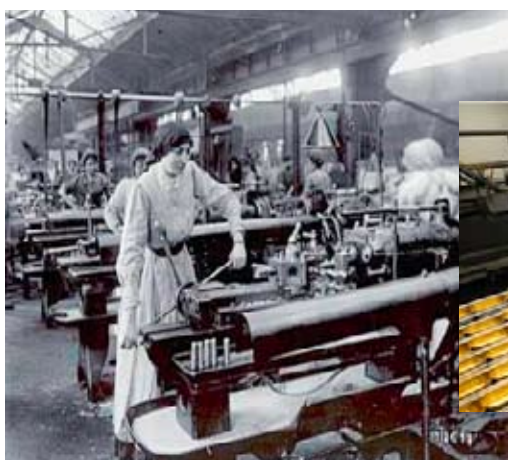

CONTINUA LA LLUITA PER LA IGUALTAT DE GÈNERE

Any rere any, el 8 de març milers de dones i homes sortim al carrer per demanar nous drets, defensar els ja aconseguits i lluitar contra aquelles lleis que les discriminen o que rebutgen el principi d'igualtat de sexes i oportunitats

Les dones continuem tenint doble jornada laboral, tenim limitada la possibilitat d'accedir a llocs de treball millor remunerats, patim major precarietat laboral, som víctimes del terrorisme masclista, continuem realitzant els treballs necessaris per al manteniment de la vida, entre altres desigualtats.

La Secretaria de la Dona de la FSC-CCOO de Catalunya commemora el 8 de març, Dia internacional de la dona treballadora amb tot un seguit d'actes. Amb el lema "Les dones som la clau", aquesta celebració vol denunciar la discriminació que pateixen moltes dones en diferents àmbits. A més volem cridar ben alt que amb l'excusa de la crisi no permetrem que se'ns retalli cap dret ni cap recurs econòmic destinat a la nostra causa ni que es retardi l'aplicació i desenvolupament de la Llei d'igualtat que ara farà 4 anys que va ser aprovada pel Parlament espanyol.

ACTES DEL 8 DE MARÇ

- Assemblea de delegats i delegades d'àmbit confederal on es parlarà de la situació de les dones, al nostre país, en l'entorn actual de crisi econòmica.

Sala d'actes de Via Laietana, planta baixa, 9,30h.

- Acte de la secretaria de la dona de la CONC i la Fundació Pau i Solidaritat que sota el títol de "Treballadores del Món", ens aportarà la quotidianitat i experiències de lluites sindicals de les dones d'altres països del món.

Sala d'actes Via Laietana, planta baixa, 11h.

- Manifestació des de la seu de Via Laietana fins a Foment del Treball.

13,30h.

HOMES CONTRA EL MASCLISME

El dia 8 de març tornem a celebrar el Dia de la Dona Treballadora i, com cada any tornem a sortir al carrer per reivindicar la igualtat de gènere. I, també, com cada any, els mitjans de comunicació ens il·lustren amb una tirallonga d'estudis, estadístiques i opinions sobre les desigualtats entre homes i dones que ens posen la pell de gallina.

Però jo sóc d'aquells que creuen que aquest és un problema prou important per no subscriure'l només en un sol dia sinó durant els 365 dies de l'any.

Durant tot el segle passat la dona, ha hagut de lluitar en front d'un masclisme estúpid, prepotent i covard que ha anat passant de pares a fills i que ha creat una societat anormal.

I mentre elles lluitaven i es manifestaven per transformar la norma, la majoria dels homes no fèiem res perquè ens pensàvem que nosaltres érem la norma i el punt de referència i, per tant, no calia que fessin res.

Per sort avui aquesta excusa ja no serveix. El món ha canviat tant i tant ràpidament que els homes, vulguem o no, hem d'espavilar-nos i involucrar-nos en canviar d'una vegada per totes aquesta injusta situació vers les dones. S'ha d'exterminar el masclisme, s'ha d'acabar amb aquells homes que es pensen que pel sol fet de ser-ho són superiors a les dones, s'ha d'eradicar per sempre la violència de gènere....

Tot això s'ha de canviar, però també s'ha d'acabar amb aquells homes que per quedar bé pensen que utilitzant la típica postura del políticament correcte ja és suficient. Els homes s'han d'implicar juntament amb les dones en repensar, d'una vegada per totes, la societat que tenim.

Avui en dia, els enormes problemes socials i personals que comporta la masculinitat tradicional ja han estat reiteradament explicats i són coneguts per tothom i, per tant, ja no val només la crítica fàcil sinó que cal passar a l'acció. Ha arribat el moment en el qual els homes que desitgem transformar la masculinitat masclista i tradicional fem una revolució que tingui conseqüències polítiques i socials que transformin la norma. Ha arribat el moment que l'home s'impliqui en la lluita per la igualtat entre gèneres com una cosa pròpia i que entengui que aquest camí cap a la igualtat no és un tema de les dones, sinó de tots i de totes.

No tenim més temps a perdre. Fa massa anys que l'home ja no és un mico, sinó un humà amb un cervell suficient per canviar d'una vegada per totes aquesta societat sexista i patriarcal! Serà l'únic manera que ens farà viure en llibertat.

Fa massa anys que l'home ja no és un mico, sinó un humà amb un cervell suficient per repensar la societat

Màxim Pujade

ACTE DEL 8 DE MARÇ ESPECÍFIC DE LA FSC

1er sopar igualitari de la FSC-CCOO

Per a homes i dones de la federació de serveis a la ciutadania

Centre Cívic La Sedeta

Carrer de Sicília, 321 de Barcelona
20h.

Metro Joanic (línia groga)
Metro Sagrada família (línia blava)

S'ha de comprar prèviament el tiquet a la Secretaria de la Dona de la FSC.

engrescadora

DIGITAL

Direcció:
Antònia Vives

Realització:
Àngela Rodríguez
Màxim Pujade